

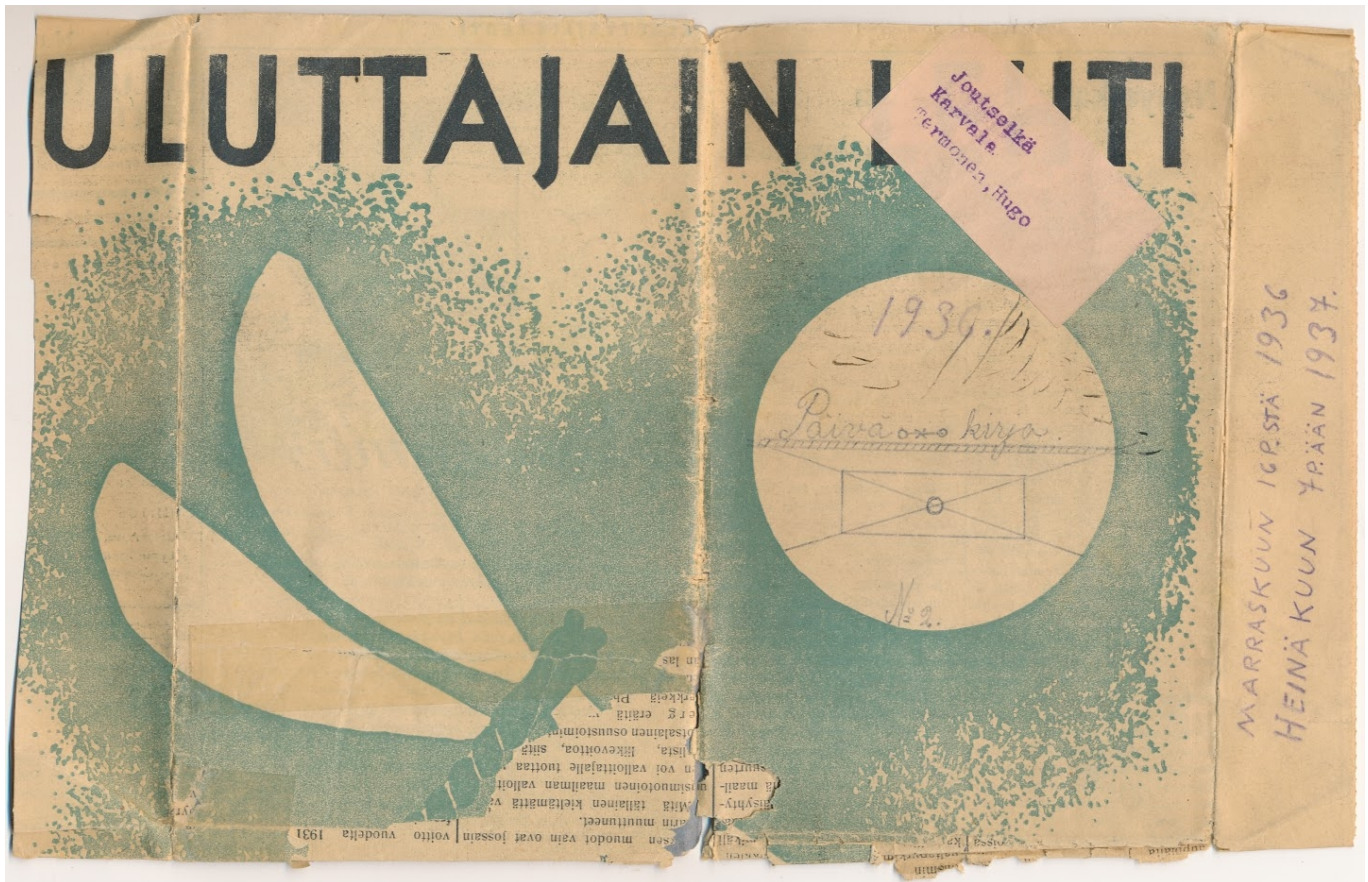
Niitä näitä.....

Hugo Termonen.

R

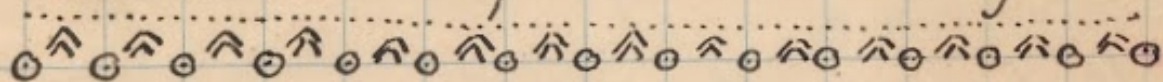
Termonen H.

Isä oli päälystännyt vihkon ...uluttajain Lehti -lehden sivulla, joka ollut v. 1936-7 päiväkirjan kantena. Tässä vihkossa muistiinpanoja v. 1941-2.

Reino Hirviseppä.

Maanpuolustajat.

1.

Kuin taattokin — taistossa kalvennut
on torjuen iskenyt itää,
me myös, valat muistaen vannotut,
näin tahdomme paikkamme pitää.
Ei onnea meillä ole suurem paa
kuin suojata syntymämaata,
sen rakkaita rantoja puolustaa,
sen turva ja kunnia taata.

2.

Ei voi meitä kohtalot järkyttää,
tie vainon on saatava tukkaon.
Vain Suomeemme suoja on matkamme pää,
sen salvat on lyötävä lukkoon,
ja kesken jos kalpamme katkeaa,
jos kentälle jäämmeekin kerran,
— täys onni on sen, joka maataan saa
ees palvella hivenen verran...

— . —
Riihimäellä 10. 1. - 42. Stm. Termonen H.

Rantakoivun alla!

1.

Vielä muistan rantakoivun
vihreän kaunoisen,
siitä kauan on aikaa niin
koivun alla kun istuttiin.
Ja unelmat kauniit muistan
armas, kahden kun haaveiltiin
sinun silmäsi kauniit silloin
katsoi taivahan tähtösiin.

2.

Mä. sulle uskon* rantakoiven,
suruni kaivunni,
etkään kertone kellenkään,
että jäänyt oon ikävään.
Nyt taivahan tähdet mulle loistaa
yksin kun tänne jäin.
sinun lohtuas kaipaam rantakoivu
ainoa ystäväin.

Karverin viikkoste, Pienselässä

24.1.-42.

Stm. Termonen t...

Marssilaulu.

SANAT: F.E. SILLANPÄÄ.

SÄVEL:

A. MUSTONEN.

1.

Kotikontujen tienoita tervehtien
Tämä laulumme kaikukoon,
yli peltöjen, vetten ja tunturien
aina Hangosta Petsamoon.

∴ Sama kaiku on askelten,
kyllä vaistomme tuntee sen,
kuinka kumpujen kätköst' mullasta maan
isät katsovat poikiaan. ∴

2.

Sinä tiedätkään veikko mun vierelläin,
mikä retkemme tänne toi.
Ilomielin me riensimme sinnepäin
mistä yhteinen kutsu soi

∴ Tapa tuttu jo laattojen
nyt on hoidossa poikasten:
kun on vaaralle alttuna syntymämaa,
kotiaskareet jääda saa ∴

3.

Mitä lieeneekin aarteita Suomessa,
toki kallehin on vapaus.
Täällä on suorana seistä ja kaatua
joka miehellä oikeus.

Siis te lapset vanhukset,
ja te äidit ja morsiamet:
Niin kauan teillä on suojattu lies
kun on pystyssä yksikin mies;

Kirjoittanut Hugo T.....
Puutikkalassa 12.1.1941.

Motto:—

Molotovi leipoi limpputaikinan,
suolaksi se aikoi koko Euroopan.
Ai—ai, Jivana,
lähtö tuli Viivana,
nyt on Suomi vapaa ryssän
vallasta.....

R. mäellä 10.1.-42.

Stm. Termonen Hugo.....

SIIRTOLAISEN LAULU.

1.

Karjalassa olen
 syntynyt
siirtolaisna kuljeskelen
 nyt.

Ryssä valtas synnyin-
 seutumme

Polttti kirkkomme
 ja kotimme.

2.

Mutta laulunlahjaa
 vielä vienyt ei
Vaikka kaikkein kal-
 leimppamme vei.

Siks' nyt siirtolaisen
 laulu soi
epätoivoon emme
 jäädä voi.

3.

Vaiikk' on Suomi pieni
köyhä maa,
naapuri sitt' aina
vainoa.

Nytkin sai se puoltaa
rajojaan
voimalla mi etsii
vertojaan.

4.

Taistelimme luottain
luojaamme
vaikka viipyi avun-
tuojaamme.

Rauhan teimme eh-
doin ankarin,
meille jäi vain nimi
sankarin.

5.

Jos on meidän pak-
ko sotia,
aina jäämme il-
man kotia.

Vainolainen karja-
lamme vei,
meill' on eessä aina
mieron tie.

6.

Vieraikss' jäämme
nyt heimolaan,
oudon orren alle asu-
maan.

Mutt' usko vanha
laulumme soi
et uusi päivä kai-
ken muuttaa voi.

Kirjoittanut eräs nais-runoilija.

Puutikkala. 3. 2. - 41. H. W. V.

linnassa.

I

Mamma se tunnotti pikkuista poikaa
ja turvan siitä tulevan kummi.
Vaan viidentoista vuoden vanhana
poika linnan laulun kummi.

II.

Linnan pihaan kun ajettiin
niin raudat ne heilaili,
ovea kun pojalle avattiin
niin sydämeni väkähili.

III

Älä sure pappa ja älä sure mamma
vaikka poikas on linnan vanki,
Silloin se poika vasta tallella on
kun oven päällä on rautakanhi.
Kirjoitti, Pienessä 24.1.-42 Stm. Perimölli

Ajatuksia?...

Suudelma on kuin ⁺lataus,
kiihlaus on kuin lupaus,
ja avioliitto on sodan julistus.
Eikä sitten muuta.....

Jääkärien laulu.

1.

Elon mainingit korkeina käyvät,
muiden kuoluissa kulkee mun tie.
En tiedä, mi matkani määrä -
ylin riemu vai kuoloko lie.

2

Jäivät itkemään äiti ja siskot
sekä tyttöni turvatois jäi;
syli lämpöinen jäi oman armaan,
minun onneni, riemuni jäi.

3

Allois itke, mun kultaeni kallis,
minä saavun jos kuojas sen suo.
Jäämäs kentalle, - sotaväikot sulle
viiime tervehdykseni tuo.

4

Ile kertovat kaihoni sulle
ja mun lempeä, kuoloni tiens;
minun hautakumpuni paikan,
ja kuin rakkaus kuolohon vie.

5.

Miten rakkaus maahan ja kansaan
seka lempeni sinuhun vain
sai mun uljaana taistojen kesken
seka viimein mun kuolohon tai.

loppu?

Kaarina.

1.

Kankahalla kasvaa kaunis
kukkanen,
nimeltään Kaarina.

Perhot kirjosiivet kiertää kilvaten,
miss' on hän, Kaarina.

Fläkki huuli kun on hunajaa,
tuoksut ammustansa tulvakiata.

Kankahalla kasvaa kaunis
kukkanen,

nimeltään Kaarina.

2

Siellä jossain tiedän siivän tyttösen

nimeltään Kaarina.

Mua hän muistilee tuo hemmyt,
herttainen,

aartehein Kaarina.

Noin kun monta väikkyy väreissään,
hälle lennätän mi laulun tään.

Kaukahaalla kasvaa kaunis kukkanen,
nimeltään Kaarina.

3

Kukka kaunis myös on kammarissa mun,
nimeltään Kaarina.

Aamun koituksesta päivän laskun
katsoo mua Kaarina.

On kuin kuulisin sen kuiskaavan:

- Pikku morsiantas muistathan!

Suahan täällä jossain itkee tyttönen,
nimeltään Kaarina. —

l o p p u .

Anne-Marie.

1.

- Anne-Marie, sun kumme kulkus on?

Oi-jee, oi-jee!

- Anne-Marie, sun kumme kulkus on?

- Minä lähden Viipurin, jota poikain
kämpunkiiin.

- ei-ai-ai, pikken-pikken-pikken Anne-Marie.

2.

- Anne-Marie, sä miksis sinne käyt?

Oi-jee, oi-jee!

- Anne-Marie, sä miksis sinne käyt?

- Minä etsin miehen sen, jota aina

~~Haluan~~ kaipailen!

- Varo, varo, varo, pikken-pikken-pikken

Anne-Marie.

3.

- Anne-Marie, voi käydä kalpaten.

Oi-jee, oi-jee!

- Anne-Marie, voi käydä kalpaten.

- Mä jos joskus vauvan saan, sinut
kummiks kutsutaan!

Tuolla on mun kultani...

1.

Tuolla on mun kultani ain' yhä tuolla,
kuninkaas kultaisten kartanon puolla.

Voi minun lintuni, voi minun kultani,
kun et tule jo, kun et tule jo!

2.

On siellä tyttöjä, on kornioita,
kultani silmät si katsele noita.

Voi minun j.n.e.

3.

Kämmät on kukkasot, kaunis kesäaamu,
kauniimmat kultani silmät ja haamu.

Voi minun j.n.e.

4.

Linnot ne laulavat sorealla suulla,
soreampi kultani ääni on kuulla.

Voi minun j.n.e.

5.

Tule, tule, kultani tule kotipuoleen,
muuten jo menekdyinkin ikävöin ja huoleen!

Voi minun lintuni j.n.e. ...

Sotapojat marssivat..

1.

Sotapojat marssivat, katuksiet kilkkaa,
akunat ne auhee ja nenälinat vilkkaa.

- Vasen - Vasen - Vasen - Vasen,
hei, siell' on akunassa liehunnassa
kultakassa,

hei siell' on sotapojan aarre armahin,
Heipä heijaa, heipä heijaa,

kas, seitsemtoistavuotinen on meito
kaunoisin,

mut muista en mä luoli omak-
sen, en, en.

Hei - hei - hei, se hauskaa on, se hauskaa
on

hei - hei - hei, se hauskaa on, se hauskaa on

hei - hei - hei, se hauskaa on, se hauskaa on

kun sotamies saa meidän suosion,
nii on...

2.

Kersanthimme karjua: "Säilyttäkää lahti!"
katsehet kun kääntää sinisilmä mahti.
- Vasen - vasen - j. n. e. ...

3.

Niitot me meille herkkujansa tuovat,
taisteluun kun mennäin, suukosenttiin
suovat. - - Vasen - vasen. j. n. e.

4.

Tranaatit kun räiskyy ja tuli meitä
pyyhkii, meidät meitä muistaa ja
jokkut ehkä myyhkii.
- Vasen - vasen ... j. n. e. ...

5.

Taistelusta vihdoin kun takaisin
on tultu, ehkä toisen emäntänä
on tuo oma kultu.
- Vasen - vasen - vasen - vasen,
hei, huolit toisten häistä mäy ei maista
olkapraista,
hei, miik' on sotapojan aarre verraton,
Ilipä heijaa, heipä heijaa,
kas, kivääri se ushollinen heila meillä on,
ja muista en mä huoli omakseen, en, en.

Hei-hei-hei, se hauska on, se hauska on,
hui-hei-hei se hauska on, se hauska on,
hei-hei-hei se hauska on, se hauska on,
kas kivääri on heila verraton, niin on.

loppu.

Sinäkö, äiti?

(Sotilaan viimeinen näky.)

1.

-Mitäkö tänne oot saapunut tuo?
Armatuin äiti, pois kyynelies nuo!
Vaarat jo häipyi ja tankos taistelut,
rintani - ah - nyt on rauhoittunut.

2.

Kiitos, kun saavuit ja peljännyt et!
Matkasta jalkas lie unpunehet.
Äiti, - ää, tiedän, Sua suru ahdistaa,
mut sydämes ilon muiden jo saa.

3.

Ankera ollut on taistomme tie,
koskaan ei hurme näin virranut
lie.

Räiskyi ja jyskyi ja leiskui liimaitain,
mies miestä päin ylös syöksyimme vain.
4

Aiti, - kas, tuolla nyt saapuvu hen?
Enkeli voiton niin ihmeellinen!

Kas, rauhan palme nyt kädessään on,
luoja - ah - kanssamme käy voittohon!

5.
Aitini kallis, et itkeä saa!
Kuolo ei meitä voi pois eroittaa.
On elo ainaista kautta kalmiston.
Smuttele lastas, nyt yö kohta on!
6.

Näin hyvä taas on, ja otso on sees.
Astuus, nyt minahdan valkeutus!
Aiti, mä lähdän jo unter kullalaan,
- nyt valo sammui, mä rauhan jo
saan!

Loppu!

Joulukuun kunkentena - 41.
Sten Permonen H. ...

Kuubalainen serenaadi.

1.

Me tulimme kapakasta,
kai hiukkasen horjuen.
Oli lähtömatjoja juola,
ja yö oli ihmeellinen.
Joksi huomasi sattumalta
- se oli kai Watkinson -
etta serenaadi sulle
ihan velvollisuudemme on.

2.

Ja kolmisiin seisaisimme
me alle sun ikkunas
ja junaisten lampun näimme
me palavan huoneessas,
eth - muistan - ympärillä
on ihana Kuuban yö,
ja muorena, heikkuvana
joka ainoa sydän työ.

3.

Me muistimme kunnan pover
ja keimuan vartalos,
ja jokainen hunkillansa
tuns vielä sun suntelos.

Ja me kaipasimme jälleen
sinun nauruas salisevaa. —

Voi, — miksi on jätettävä
tämä ihanain oitten maa!

4.

Tom lauloi murheellisesti
ja säesti Watkinson.

Minä miehin kyynelitä,
olin kovasti onneton.

— Niin, rakastin sinua silloin
ja rakastan vieläkin,
ja sun jumainen sukkanauhass
on aartuni kallehin.

5.

Sinä avasit ikkunas
ja kummasti hymyillen
sinä pudotit jokaiselle.....

jatk...

Tulipunaisen kulkasen.
Ja me itkimme haitkeasti
ja horjuimme satamaan.
Ah, Kumban helmi, sua
en unohda milloinkaan.

Itsenäisyyspäivänä
V. 1941.

Sten. Termonen Hugo.

Uraliin!.....

(sävel: „Uraliin, Uraliin...“)

Sten. Termonen H.

10/1-42...

Uraliin, Uraliin,
sinne kalppii nyt Molotoffi ja Staliin,
Uraliin, Uraliin,
me kun heitä nyt tartumme Kraiveliin.
Sinne ryssä koettaa raahata nyt
samovaarejaan,
mutta täysi työ on pidellessä
toppa housujaan.
Uraliin, Uraliin,
sinne barbaarimaan vumemiin!

Käy rohkeena taistoon...

1.

Käy rohkeena taistoon ~~taistoon~~

mies Suomen,
sillä pelkoa tunne hän ei,
:: kohtaa naisen suun, taikka hirsipuun,
yhtä tyynenä aina vaan ::

2.

Pois orjien kahleista nousta,
veren tervetun ääni se on.
:: Päänsä ryssiä vain, se on tahtomme ain,
ikeen alle kun taivuta ei ::

3

Meille muotio lämpöä antaa,
metsä laulunsa lempeän suo.
:: Matkat poljahan siis, surut viekö:
köhön hiis,
meitä ottavat taistelut vain ::

Joulukuun 6 p. v.ö.
1941.

Sten. Termonen Hl.

haavoittuneen

Viime näky. A.I.V.-n.

1.

"Miten kauan vielä mun rintani lyö?"

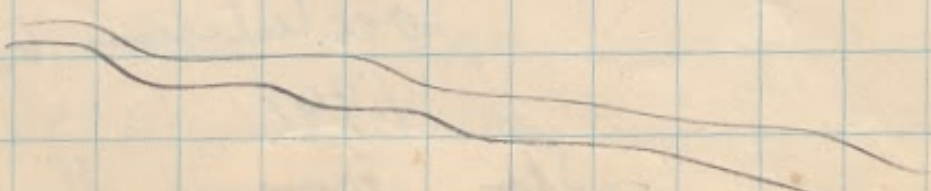
Jo niin kuuma on otsani tyy.
Mua saartavi kolkko ja autio yö.
"Vielä jaksanko telttani luo?"

2.

Kuin kuolema kuu yli korpien käy.
Yli uupuvan synkeän tien.
Ei apua kuulu, ei toivoa näy.
"Yröyksinkö jäänyt jo lien?"

3.

Polun hiekkaan terveiset
äidillään,
Käsin vaihuvien uupuva niirtää.
Valo sammuu jo katseen himmeneen.
Tais' Tuoni jo sielun siirtää...

4.

Kotikirkon kellot jo kaukaa soi,
Sävel niiden on harras ja vakaa.
Mitenselvään noin hän ne
kuulla voi,
Vaikka Kylmänä maassa jo makuu

20.12.-41

Riihimäellä. Stm Termonen Hugo.

Kulkurin valssi.

1.

Linnoissa kreivien häät vi-
tutaan,
on morsiamell' kruunattu pää-
Siellä viihdym sugⁿ ja samppanja voan,
sydän kylmä voi olla kuin jäi.
Siks' mieluummin maantiellä tanssi-
kun metsien humina se soi,
tuon kultaisen kulkurin valssin,
tule kaussani, tyttö, ohoi!

2.

Linnojen kruunut ne loistetta luo,
ja kristallit kimaltelee.
Ei liikuta kulkuria: laisinkaan tuo,
kun armaansa kanssa astelee.
Hän pistää vain raitilla tanssiks
j.n.e.p. j.n.e.p.

3.

Maantiellä lemmin ja kaihoon mä ain',
maantiellä viihdym mä saan.

Maantiellä kylvin kuin aikanaan Hain,
kantaen kohtaloaan.

Maantiellä, maantiellä tanssin j.n.e.
4.

Sielt' valitsen armaan mä itselleni,
jota salassa lemmiin mä vain.

Ei itkeään tietäi hän saa lempeän,
se on lohtuna kulkiessain.

Ja muistellen häntä mä tanssin j.n.e.
5.

Tähtien taivas ja kuintamoyö,
oi avara, ihana maa.

Ei rasita taakka, ei kiristä vyö,
kun papana kulkea saan.

Siks mieluummin maantiellä tanssin
j.n.e. j.n.e.

Riihimäellä 21/12-41

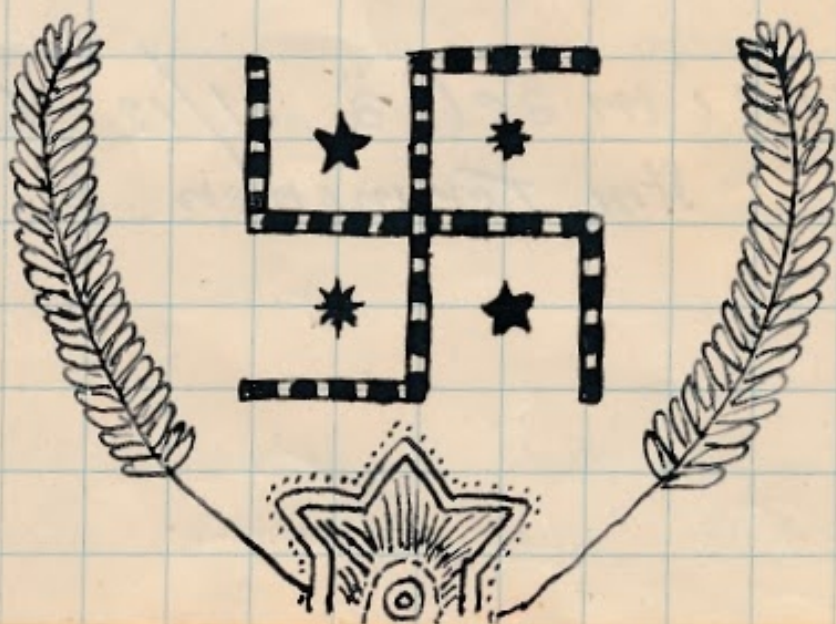
Stm. Termonen H.

Marssilaulu.

Kauas vieraille maille,
Kaukorantoja päin.
Matka riemulle vaille, on
onnea jäin.

Muistot sinne ain' kiitää,
missä muinoin leikikes' loin,
missä vaarat utuisna siun-
taa, järret hohtaa hopeavoim.

Tammikuun 6 p. v. 1942.
Stm. Termonen Hugo.

Ryssänmaalla

Moskovassa.

1.

Ryssänmaalla Moskovassa, paarlevuu,
punaisessa pusakassa, eikä juu,
istui muuan politrukki
niin kuin kaalimaassa pukka,
inkke pinkke paarlevuu.

2.

Katseen sa se Suomeen käänsi,
paarlevuu,
suuren suunsa vääräks väänsi eikä juu,
~~Petsamonkin ryssä vaati,~~
~~ettei pelkäis~~
sanoi: Tehdään ystävyyttä,
minä hoidan isännyyttä,
inkke pinkke paarlevuu.

3.

Matshaijuuta nyys se rientä, paarlevuu,
kannasta ja hankonientä, eikä juu,
Petsamonkin ryssä vaati,
ettei pelkäis Leningraati,
inkke pinkke paarlevuu.

4.

Noin se lauloi, että eipä, naarlevuu.
Koskaan loppu ryssän leipä, eikö juu.
Rauha linnuks lentoon lähti,
murhan korppi punatähti,
inkke pinkke naarlevuu.

5

Suomessa on ryssä tuttu, naarlevuu.
Taas on siihen suhtauduttu, eikö juu,
suulla ei, vaan teräksellä,
puukolla ja pistimellä,
inkke pinkke naarlevuu.

6.

Paras ryssä kuollut ryssä, naarlevuu,
kuopassansa peitetyssä eikö juu?
Se on ryssän „elintilaa”,
siellä ei se ilmaa pilaa,
inkke pinkke naarlevuu.....

Kirjoitti Stm. Termonen Hugo.

Riihimäellä 6.1.-42.

Jennä mun lempeni
laulen.

Jennä mun lempeni laulu
maiden ja metsien kaa,
saunat et ihana lääkä
mun on otaksen haikki
hän saa.

Jennä mun lempeni laulu
pienoisen ihmeen tuo,
hän riittää istun ja
valvoen odottaa nä
niestini hälle tuot.

Kirj: Pienelässä. 21.1.42

Opy. Rantala kalli.

Väliaikainen.....

1.

Meidän rethemme Karjalan
kankaille - oli vain väliaikainen.
Kun ryssien rauhaan uskoimme,
mi oli vain väliaikainen.

(kuoro) Yli kumpujen soi kirot Kuller-
von, joka mies valan kostavan
tehnyt on:

Sota ei ole päättynyt - alkanutkaan,
se oli vain väliaikainen.

2.

Ero ei tovereista sikä raskas tie,
se oli vain väliaikainen.

Vaikka maillemme kulkikin vieraan tie,
se oli vain väliaikainen.

(kuoro) Yli kumpujen soi kirot Kullervon....

3.

J. N. E.

Se rauha mi lehtikin tuonnottain
oli vain väliaikainen.

Sikä sielumme jälkeen nyt rauhan sai,
kun se oli vain väliaikainen.

(kuoro.) Yli kumpujen soi kirot Kullervon....

Muita elokuvien nimiä:

1.

~~Taistelujen tie~~ 2. ~~Punahousot~~ 3. ~~Jääkä-~~
~~rimorion~~ 4. ~~Kersantillekö Emma nau-~~
~~roie~~ 5. ~~Kaksi Vihtoria~~ 6. ~~Lomaa kunnio-~~
~~sanalla~~ 7. ~~Majakka ja perävahti~~,
~~kunnan sankarit~~ 9. ~~Kaksoiskotkan sor-~~
~~tuessa~~ 10. ~~Kadonneita tyttöjä~~ 11. ~~Rouva-~~
~~ni on Hussari~~ tähden

12. ~~tonauan Laituri~~ ; "Heimikun mä-
nifesti" 15. ~~Taistelu heikkilän talosta~~
16. ~~Rykmentin murheenkryyni~~ 17. ~~Seit-~~
~~semän veljestä~~ 19. ~~Akki-~~

~~vistit~~ 20. ~~Atamin puvussa ja~~
~~vähän Evankin~~ 21. ~~Andreas ja syn-~~
~~tinen Jolanda~~ 22. ~~Juurakon~~
~~Hobdo~~ 23. ~~S.F. PARAATI~~ 24. ~~Olenko~~
~~minä tullut Haaremin~~ 25. ~~500~~

26. ~~Ulkoehtisko~~ 26. ~~Etteenpäin elämää~~
27. ~~Karmankolon kuningas~~ 28. ~~Serehaadi~~
~~sotatorvelle~~ 29. ~~Runon kuningas ja~~
~~muuttolintu~~

Morse - merkit aakkosjär- jestyksessä.

a . -	÷	L . - . .	÷	W . - -	≡
B - . . .	≡	M - -	=	X - . . -	≡
C -	≡	N - .	÷	Y - . . . -	≡
d - . .	÷	O - - -	≡	Z - - . .	≡
e .	·	P . - . .	÷	ä . - . . .	≡
		g - . . . -	≡	ä	÷
F	÷			ä	÷
		R . - .	÷	ö - - - -	≡
G - - .	≡			ö - - - -	≡
		S . . .	÷	ü	≡
h	÷			ü	≡
		T -	→	ch - - - -	≡
i . .	:				≡
		U . . -	÷		
j . - - -	≡				
		V . . . -	÷		
K - . -	≡				

puutikkala
23.2.-41.
J. A.

Numerot Välimerkkejä y. m.

1. — — — — Piste . =

2. Pilkku , =

3. Kysymysm. ? =

4. Huuto merkki ! =

5. Ajatusviiva — =

6. — Eroitusm. — on —

7. — — Sulku m. () =

8. — — Lainausm. ” ” =

9. — — Puoli piste ; =

Kaksois p. : =

0 — — — —

Murtoviiva — — — — =

Hesttomerkki ' =

ALLE viivaus. =

Pienet kukkivat kummut.

1.

On päättynyt päivä ja yö yllättä
tyhjit tuokiokset taas vaienneet.
Nuoret soturit rauhan nyt saa,
vie kotihin taas ^{hetkeksi} aatokset.
Kotimökillä äiti jo niin väsynyt
mitä aatelleekaan siellä nyt.
On surusta hieksensa harmaantunut
ja silmissä kyynelten veet.

2.

Nuo soturit urheat hangilla siel'
tulilinjilla taistellen.
He seisovat puolesta syntymämaan,
eestä uskon ja vapauden.
Mutta kuoti niin moni löysi mää-
ränsä päin, moni sydän jo on kyl-
mennyt. Siellä kaatuivat hangille
syntymämaan, sydän surukun-
jui armahais.

3.

Vain kukkivat kummut nuo kalmistojen
lie kaikki mi jäljellä on.
Siell' lepäävät sankarit Suomussalmen,
Summan, Raatterin ja Kollanjoen.
Vaan vapaaksi maaksi he Suomeemme
loi on muistoissa kumpujen yö
Ei unhoittua muistot nuo talviset voi-
si poikainme sankari työt.

Kaverin vihkosta, Pienšelässä
24. 1. - 42.

Sten. Termonen H.

Muistatko metsätien?...?

Muistatko metsätien,
muistatko illan sen
ja yön huumaavan.
Tuoksut kukkivan maan.
Sinun silmäsi kirkkaat
ne loisti kimmeltäin,
muistan kaiken tuon menneen
ja kyynel vierähtää....

Husaarimarssi.

1.

Loi raikuen toiset ja rummut,
husaarit ne ratsastavat.
Niin kirkkaana kiiltävät säilät,
päälysvaihat ne hulinavat.

2.

Mutta ikkunaverhojen takaa
kaksi silmää tähystelee.
Husaarit sen nähdessään tuijottaa!
- Kyllä varmasti tää netelee! -

3

Yön tullessa husaarien kuultiin
niin raikkaasti riemuitsevan,
että unia huonoja näkee
koko päälyt eskadronan.

4

Mutta aamulla varhain jo kuultiin
husaarien lähtevän taas.
Pölypilvi kun häipyi kauas,
yllä kaupungin rauha on maass'.

5.

Mutta ikkunanverhojen takaa
kaksie kyyneltä kimmeltää.

Ja joskin ne kuivua voisi,
muistot kuitenkin jäljelle jää.

6.

Kun valkea tiehellä räiskäi
ja myrskyä sylsytin yö,
husaarit ne mielehen muistui,
sydän muistoista kivaammii lyö.

Pienselässä 1/2 1942.

Jtm. Termonen H...

POLKUPYÖRIEN numerot.

31741.

Miesten pyörän numero →

56952.

Naisten pyörän numero →

Muutamien elokuvien niminä.

~~"Taistelujen tie." "Punahousut." "Jää-
kärin marssi." "Kersanttilleko Em-
ma nauri?" "Roksi Vihtoria." "Lo-
maa kunniassanalla." ← saksal. Majaka
ka ja peräsaunu. ← saksal. Valtakun-
nan sankarit ← saksal. Kaksoiskot-
kan sortuessa saksal. Kadonneita
tyttöjä?" Rouva on Huseari →
tanskal. "Markan tähden" suom.)
"Tonavan laivuri" ulkom. elokuva)
"Helmikuu Manifesti" suom.)
Taistele Heikkilän talosta. Ryk-
mentin murheenkryyni. VMV 6.
Aktivistit. Seitsemän veljestä.
Ahtamien puvussa ja vähän Ee-
vankin. Andreas ja syntinen Jolana~~

234 PÄIVÄÄ.

F.
TULLUT 1944/1945
500 URHOOLLESTA.

UL

UTTAJAIN

sen muodot vain ovat jossain voitto vuodelta 1931

arin muuttuneet.
Mitä tällainen kieltämättä va
simuotoinen maailman valloit
n voi valloittajalle tuottaa
listä, Mikevoittoa, siitä
otsalainen osuustoimint

erg eräitä
pölkkejä Pb

n las